

04/06/17

มยุบัน

อะแวก บัพดาตา

โอมซานติ

06/04/82

คุณสมบัติของผู้รับใช้และผู้ที่มีสิทธิ์ทั้งหมด

วันนี้ บัพดาตากำลังมองดูขุมหมของราชริษี
การสละทิ้งและทาพาสวี

ราชหมายถึงผู้ที่มีสิทธิ์ทั้งหมด

และวิธีหมายถึงการสละทิ้งอย่างสมบูรณ์

—

บัพดาตากำลังมองดูลูกบราห์มินทั้งหมดเพื่อดูว่าลูกแต่ละคนได้กลายเป็นดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์ทั้งหมดและมีการสละทิ้งที่ยิ่งใหญ่มากมายเพียงใด

ลูกนาทั้งสองสิ่งนี้ไปใช้ในชีวิตในทางปฏิบัติของของลูกมากมายเพียงใด?

ให้มีความสมดุลของการเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ทั้งหมดและมีการสละทิ้งด้วยเช่นกัน:

การมีสิทธิ์อย่างเต็มที่และเป็นผู้ที่สละทิ้งอย่างเต็มที่

ลูกสามารถที่จะเป็นทั้งสองอย่างนี้ไปพร้อมๆกันได้หรือไม่?

ลูกรู้ถึงสิ่งนี้และลูกมีประสบการณ์ในสิ่งนี้ด้วย

ลูกสามารถได้มาซึ่งอาณาจักรโดยไม่ต้องมีการสละทิ้งหรือไม่?

ลูกมีสิทธิ์ทั้งหมดในตัวลูกนั่นคือลูกได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองตนเองหรือไม่?

เมื่อลูกได้สละทิ้งแล้วลูกก็กลายเป็นนายของตนเอง

ลูกมีประสบการณ์นี้แล้วใช่ไหม? ลูกได้รับการบอกถึงคำนิยามของการสละทิ้งแล้ว

ขั้นตอนแรกของการสละทิ้งคือการละทิ้งจิตสำนึกที่เป็นร่าง

เมื่อลูกได้ละทิ้งจิตสำนึกที่เป็นร่างแล้ว

ขั้นตอนที่สองคือการละทิ้งความสัมพันธ์ทั้งหมดของร่างกาย

ลูกจะกลายเป็นอะไรเมื่อลูกทิ้งจิตสำนึกที่เป็นร่างกาย

ดวงวิญญาณก็จะกลับมาปราศจากร่าง

นั่นคือเขาจะกลายเป็นนาย

ลูกหลุดพ้นจากบ่วงของร่างกายนั่นคือลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตและมีสิทธิ์ทั้งหมดในอาณาจักร

เมื่อลูกได้กลายเป็นนายของตนเองการพึ่งพิงทุกประเภทก็จบสิ้น

เพราะจากการเป็นคนรับใช้ของร่างกายลูกได้กลายเป็นนายของร่างกาย

ลูกได้เป็นอิสระจากการรับใช้

ลูกไม่สามารถเป็นคนรับใช้และผู้ที่มีสิทธิ์ทั้งหมดได้ในเวลาเดียวกัน

การเป็นคนรับใช้จะบ่งบอกให้เห็นความทุกข์โศกในจิตใจและแสดงออกบนใบหน้าของลูก

ความทุกข์โศกเป็นสิ่งที่บ่งบอกของคนรับใช้

ในขณะที่ความสุขคือสิ่งที่บ่งบอกของผู้ที่มีสิทธิ์ทั้งหมดและเป็นเจ้านายของตนเอง

เขาเป็นคนร่าเริงแจ่มใสตลอดเวลาในจิตใจและร่างกาย

คนรับใช้จะขุ่นมัวไม่พอใจอยู่เสมอ นายของตนเองนั่งอยู่บนบัลลังก์ของเขาเสมอ

คนรับใช้จะสับสนในเรื่องเล็กน้อยในหนึ่งวินาที

ในขณะที่คนที่มีสิทธิ์ทั้งหมดจะพบว่าตนเองอยู่ในสภาพที่สบาย

นั่นคือในสภาพของการพักผ่อน

ตรวจสอบตนเองจากสิ่งที่บ่งบอกเหล่านี้เพื่อดูว่าลูกเป็นใคร:

คนรับใช้หรือนายของตนเอง?

สถานการณ์ที่เลวร้าย,

ผู้คน,

ความสับสนวุ่นวายทางกาย

หรือสิ่งแวดล้อมที่ทำให้ลูกสูญเสียความเคารพของลูก?

กล่าวอีกนัยหนึ่งพวกเขาพาลูกออกไปจากความรู้ นั่นคือพวกเขาเป็นสาเหตุที่ทำให้ลูกทุกข์หรือไม่?

คนรับใช้คือคนที่อารมณ์เสียขุ่นมัวไม่พอใจอย่างสม่ำเสมอ

ในขณะที่ผู้ที่มีสิทธิ์ทั้งหมดจะเป็นนายผู้ทรงอำนาจอย่างสม่ำเสมอ

เป็นผู้ทำลายอุปสรรคทั้งหมดและมั่นคงอยู่เสมอในความภาคภูมิใจอันบริสุทธิ์ของสภาพของเขา

เขารักษาเกียรติและศักดิ์ศรีของเขาและอยู่ในสภาพที่ปิติยินดีและพอใจในขณะที่เฝ้าสังเกตการณ์สถานการณ์ที่เลวร้าย

ผู้คน

และความสับสนวุ่นวายทางร่างกาย

ดวงวิญญาณที่เป็นคนรับใช้จะมีประสบการณ์ว่าตนเองถูกล้อมรอบด้วยข้อทดสอบทุกประเภทอยู่ตลอดเวลาสม่ำเสมอ

ดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์ทั้งหมดเป็นคนพวยเรือที่พาเรือของเขาข้ามไปอย่างมีความสุขโดยผ่านคลื่นของการทดสอบทั้งหมดตรวจพบว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นเกม

เมื่อเห็นเกมที่มหัศจรรย์ของคาร์มา(กรรม)ของดวงวิญญาณคนรับใช้ บัพดาตานอกจากจะมีความเมตตาแล้วยังยิ้มด้วยเช่นกัน ในวันสะคาร์บาบาเคยเล่าเรื่องที่นาซบซัน ลูกจำเรื่องนั้นได้ไหม "โอ้ดวงวิญญาณคนรับใช้ ลูกกำลังทำอะไร?" ลูกได้รับการบอกว่าหนูจะมาอย่างไร

และเมื่อลูกขจัดเอาหนูออกไป

แมวกก็จะมา

เมื่อลูกขจัดแมวออกไป

สุนัขก็มา

เมื่อลูกขจัดหนึ่งอย่าง

อย่างอื่นก็มา

และแล้วเมื่อลูกขจัดสิ่งที่สองสิ่งที่สามก็มาถึง

ดวงวิญญาณเช่นนั้นคงอยู่อยู่กับเกมของกรรมเช่นนั้นเพราะพวกเขาเป็นดวงวิญญาณคนรับใช้

บางครั้งหนูในรูปของตาหลอกลวงลูก

บางครั้งแมวในรูปของหนูหลอกลวงลูก

บางครั้งสิ่งใดในรูปของสันสการที่ไม่ดีจุโจมและทำให้ดวงวิญญาณที่นาสงสาร

คนรับใช้

เป็นทุกข้ออย่างสม่ำเสมอเพียงแค่ว่าพยายามที่จะขจัดสันสการเหล่านั้น

เหตุนี้เองบัพดาตารู้สึกเมตตาและขบขันเช่นกัน

ทำไมลูกถึงทิ้งบัลลังก์ของลูก? ลูกสิ้นใจออกมาโดยอัตโนมัติหรือ? จงติดตนเองกับแม่เหล็กของความทรงจำระลึกถึงและลูกจะไม่สิ้นใจ! แล้วลูกทำอะไร?

ลูกวางไฟล์(แฟ้ม)ของการพราบนและคำร้องเรียนที่ใหญ่มากไว้เบื้องหน้าของบัพดาตา

บางคนบอกว่าพวกเขาขุ่นมัวอารมณ์เสียเป็นเวลาหนึ่งเดือน

บางคนบอกว่าพวกเขามีสภาพจิตที่ขึ้นลงเป็นเวลาสามเดือนมาแล้ว

บางคนบอกว่าพวกเขาขบคิดมาเป็นเวลาหกเดือน

แต่สิ่งเหล่านั้นก็ยังคงเหมือนเดิม

เมื่อคำพราบนทั้งหมดเหล่านี้รวมเข้าด้วยกันเลยกกลายเป็นไฟล์ที่ใหญ่เช่นนั้น!

อย่างไรก็ตามจงตระหนักว่ายิ่งไฟล์(file)ใหญ่มากเท่าไรลูกก็ยิ่งต้องจ่ายค่าปรับ(fine)มากขึ้นเท่านั้น!

ดังนั้นวิธีที่ง่ายที่จะจบสิ้นการพราบนอย่างสม่ำเสมอคือเติมเต็มความปรารถนาของพ่อ เมื่อลูกพูดว่า "ความปรารถนาของฉันคือสิ่งนี้ ... "

แล้วความปรารถนาของลูกนั้นจะสร้างไฟล์ของการพราบน ขอให้เป็นเช่นนั้น: ไม่ว่าสิ่งใดที่เป็นความปรารถนาของพ่อก็คือความปรารถนาของฉัน

ความปรารถนาของพ่อคืออะไร?

คือที่แต่ละดวงวิญญาณกลายเป็นผู้ที่คงไว้ซึ่งความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกอย่างสม่ำเสมอ

เป็นผู้ที่มีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกต่อผู้อื่นและเป็นผู้ที่ให้ผลประโยชน์ต่อตนเองและโลก

จงความปรารถนาไว้ไว้ในสำนักของลูกและลูกจะเฝ้าแต่เคลื่อนไหวไปโดยไม่ต้องลำบากตรากตรำกับสิ่งใด

เช่นที่พวกเขาพูดว่า

"จงเคลื่อนไหวไปด้วยตาที่เปิดของลูก" ดังนั้นอย่าเปิดตาของลูกด้วยคำถามเช่นนั้น "มันจะไม่เป็นเช่นนั้นไหม" "มันจะไม่เป็นเช่นนั้นไหม?"

ทำให้ดวงตาของความคิดที่ไร้ประโยชน์นี้ปิดและเติมเต็มความปรารถนาของพ่อต่อไป

นั่นคือจงดำเนินตามรอยเท้าพ่อต่อไป

มันเป็นเรื่องง่ายหรือยากที่จะดำเนินรอยตามอย่างก้าวของผู้อื่น?

ดังนั้นจงเฝ้าแต่ทำตามพ่ออย่างสม่ำเสมอในลักษณะนี้

อย่าได้ก้าวออกไปด้วยก้าวใหม่ของการทำตามซิสเตอร์หรือบราเธอร์ จากการทำสิ่งนั้นลูกก็กันตนเองจากการไปถึงจุดหมายปลายทางของลูก ให้ความหนักแน่นกับพวกเขา แต่อย่าทำตามพวกเขา ยอมรับคุณสมบัติพิเศษและคุณธรรมของพวกเขา แต่จงวางเท้าของลูกไว้ในรอยเท้าของพ่อ อย่าทำสิ่งต่างๆด้วยแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวในเวลานั้น ลูกยังพูดเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่บนพื้นฐานความเห็นแก่ตัวในทางที่สนุกสนานด้วยเช่นกัน บัพพาดาจะบอกลูกเกี่ยวกับการสนทนานั้นในเวลานั้น เพราะบัพพาดาได้รับข่าวสารจากสถานี่งานรับใช้ทั้งหมด บาบามีได้รับข่าวจากทั่วโลก ดังนั้นอย่าได้กลายเป็นดวงวิญญาณคนรับใช้!

ประสาทสัมผัสเหล่านี้มีขนาดเล็กมาก: ดวงตาและหูมีขนาดเล็กมาก แต่พวกมันก็ยังสร้างกับดักที่ใหญ่มาก ลูกต้องเคยเห็นมาแล้วที่ถึงแม้ว่าแมงมุมตัวเล็กๆจะเล็กมาก แต่ใยที่มันมีขนาดใหญ่มาก! ใยของแต่ละประสาทสัมผัสมีขนาดใหญ่มาก!

ที่สามารถดักลูกในลักษณะเช่นนั้นที่ลูกไม่แม้กระทั่งจะรู้ว่าลูกกำลังติดกับอยู่ในใยเหล่านั้น ใยเหล่านั้นเป็นใยเวทมนตร์ที่ทำให้ลูกสิ้นสติต่อจิตสำนึกทางจิตวิญญาณและกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของพระเจ้า

ไม่ว่าดวงวิญญาณที่ออกจากใยจะพยายามอธิบายให้กับดวงวิญญาณคนรับใช้และทำให้พวกเขาเข้าใจอย่างไร ดวงวิญญาณทั้งหมดสตินั้นจะสามารถเข้าใจได้อย่างไร? ในทางกายภาพเช่นกันไม่ว่าลูกจะเขย่าคนที่หมดสติมากมายเพียงใด

ไม่ว่าลูกจะพยายามทำให้เขาเข้าใจเพียงใด แม่ว่าลูกจะใส่หูฟังขนาดใหญ่ในหูของเขา เขาจะได้ยินลูกไหม? ในทำนองเดียวกันใยเหล่านี้เช่นกันทำให้ลูกหมดสติเช่นนั้น ดังนั้นแล้วจะมีความสุขความเพลิดเพลินอะไร?

เมื่อบางคนไม่มีสติพวกเขาจะพูดมาก แต่คำพูดเหล่านั้นไม่มีความหมายอะไรเลย! หลายคนอยู่ในสภาพที่สิ้นสติทางจิตวิญญาณ ให้คำอธิบายของตนเองเกี่ยวกับทุกสิ่ง แต่คำอธิบายทั้งหมดเหล่านั้นไม่มีความหมายอะไรเลย!

พวกเขาเฝ้าแต่พูดถึงสิ่งเก่าๆที่ผ่านมาแล้วสองหรือหกเดือน เกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ที่นั่นและที่นั่น นั่นคือการสิ้นสติทางจิตวิญญาณ! สถานการณ์อาจจะเล็กน้อยมาก แต่ใยของการไม่มีสติมีขนาดใหญ่มาก ต้องใช้เวลานานเช่นกันที่จะออกมาจากสิ่งนั้น

เพราะลูกพยายามที่จะตัดสายโยงของแต่ละใย ลูกเคยเห็นกับดักตาข่ายหรือไม่? ลูกมีหนึ่งภาพนั้นด้วยในภาพของนิทรรศการหนึ่ง ขจัดตาข่ายนั้นออกไป! แมงมุมกินใยของตนเอง ดังนั้นอย่าเข้าไปสู่การขยายตัว

แต่ใส่จุดฟูลสต็อปต่อการขยายตัวและหลอมรวมสิ่งนั้นเข้าไปในจุด กลายเป็นจุด! ใส่จุดฟูลสต็อป! หลอมรวมเข้ากับจุด

การขยายตัวและตาข่ายทั้งหมดจะหลอมรวมเข้าด้วยกันในหนึ่งวินาทีและประหยัดเวลา ลูกจะเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำ ลูกจะกลายเป็นจุดและซึมซับในความรักกับจุด ดังนั้นลองคิดดู: สภาพของการถูกขังอยู่ในตาข่ายดีกว่า

หรือสภาพของการเป็นจุดและอยู่อย่างซึมซับอยู่ในความรักกับจุดดีกว่า? ดังนั้นอะไรคือความปรารถนาของพ่อ? สำหรับลูกที่จะซึมซับอยู่ในความรัก

ในเมื่อเวลานี้ต้นไม้ไม่ต้องมีการเปลี่ยนแปลง อะไรที่ยังคงอยู่ที่ส่วนปลายของต้นไม้? จุดเริ่มต้นเริ่มจากเมล็ดและในตอนท้ายเช่นกัน ทั้งหมดที่คงอยู่คือเมล็ด ตอนนี้ในช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลงของต้นไม้เท่านั้น

จงทำให้ตนเองมั่นคงอยู่ในสภาพของการเป็นนายของเมล็ดที่อยู่ด้านบนของต้นไม้ เมล็ดคือจุด! มหาสมุทรของทุกความรู้ ทุกคุณธรรม และทุกพลังหลอมรวมอยู่ในจุด สิ่งนี้เรียกว่าสภาพของการทัดเทียมกับพ่อ แม่ว่าพ่อเป็นมหาสมุทร ท่านก็เป็นจุด

สภาพของนายแห่งเมล็ดนี้มีความน่ารักมาก! คงอยู่อย่างมั่นคงในสภาพเช่นนั้นอย่างสม่ำเสมอ ลูกเข้าใจหรือไม่ว่าลูกต้องทำอะไร?

ดู นี่เป็นคุณสมบัติพิเศษของทั้งสองโซน คาร์นาทูกะหมายถึงการละเล่น, การแสดง หรือละคร (นาฏกะ natak) ที่เวลานี้จบลงแล้ว ดังนั้นเวลานี้จงกลับมาซึมซับอยู่ในความรัก ในยุที่มีแม่น้ำหลายสาย แม่น้ำจะหลอมรวมเข้ากับมหาสมุทรเสมอ

ดังนั้นลูกทั้งหมดต้องหลอมรวมตนเองเข้ากับมหาสมุทร นั่นคือกลับมาซึมซับอยู่ในความรัก นี่คือคุณสมบัติพิเศษของทั้งสองโซนใช่หรือไม่? ดังนั้นด้วยความภาคภูมิใจอันบริสุทธิ์ถึงนั่งอยู่ในสภาพของการซึมซับอยู่ในความรักอย่างสม่ำเสมอ อย่าได้ขึ้นลง!

เวลานี้ลูกได้จบสิ้นวงจรของการมาและไปแล้วใช่ไหม? เวลานี้สงบสบาย ในขณะที่ยังรักษาความภาคภูมิใจอันบริสุทธิ์ของลูก อังชะ

ถึงลูกที่มีสิทธิทั้งหมดอย่างสม่ำเสมอและผู้ที่สละละทิ้งอย่างเต็มที่ ถึงผู้ที่เป็นอิสระอย่างสม่ำเสมอจากใยทั้งหมดสติ ถึงผู้ที่เป็นอิสระจากการมาและไป ถึงผู้ที่อยู่อย่างซึมซับอยู่ในความรักในขณะที่มั่นคงอยู่ในสภาพที่เป็นนายแห่งเมล็ด ถึงดวงวิญญาณราชวิธี บัพพาดา รัก ระลึกถึง และนมัสเต

บัพพาดาบพวู:

ลูกทุกคนเป็นดวงวิญญาณเครื่องมือใช่หรือไม่?

ลูกเคลื่อนไปในขณะที่พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณที่เป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้หรือไม่?

จากการพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณเครื่องมือ คุณสมบัติพิเศษสองอย่างที่มองเห็นได้ในทางปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ

1. มีความถ่อมตนอย่างสม่ำเสมอในขณะที่ลูกเฝ้าแต่มีการสร้าง(ที่เป็นในเชิงสร้างสรรค์)

2. ลูกรับประทานผลแห่งความพอใจและรับใช้ผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอโดยการพิจารณาตนเองว่าเป็นเครื่องมือลูกจะสัมผัสว่าตนเองละวางและเป็นที่ยกของพ่อ ลูกไม่เคยแม้แต่จะพูดว่า"ฉันทำสิ่งนี้" คำว่า"ฉัน"จบสิ้น แทนที่จะเป็น"ฉัน" แต่เป็น"بابา بابา!" เมื่อลูกพูดว่า"بابา بابา"อย่างสม่ำเสมอ สติปัญญาของทุกคนก็ตรงไปที่พ่อ เมื่อสติปัญญาของดวงวิญญาณที่มา ตรงมาที่ผู้เป็นหนึ่งเดียว

ผู้ที่ทำให้ลูกเป็นเครื่องมือ พวกเขาจะได้สัมผัสกับพลังพิเศษ เพราะโยคะของพวกเขาจะเชื่อมโยงกับผู้ทรงพลังอำนาจ และพวกเขาจะได้สัมผัสประสบการณ์ว่าตัวเขาเองเป็นตัวของพวกเขา มิฉะนั้นพวกเขาก็จะยังคงอ่อนแอ

ดังนั้นคุณสมบัติพิเศษของผู้รับใช้คือเขาจะก้าวไปในขณะที่พิจารณาตนเองว่าเป็นเครื่องมือ ดู ผู้รับใช้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเหนือสิ่งใดคือพ่อ อย่างไรก็ตามคุณสมบัติพิเศษของท่านคือท่านพิจารณาตัวท่านเองว่าเป็นเครื่องมือ ถึงแม้ว่าท่านจะเป็นนาย

ท่านก็ยังพิจารณาตัวท่านเองว่าเป็นเครื่องมือ เนื่องจากการพิจารณาตัวท่านเองว่าเป็นเครื่องมือ ท่านจึงเป็นที่รักของทุกคน ดังนั้นในขณะที่ลูกเคลื่อนไปจงมีสำนึกรู้ว่าลูกเป็นเครื่องมือที่มีความรักและละวางอย่างสม่ำเสมอ ลูกทุกคนกำลังทำงานรับใช้

นี่คือลูกถูกวางไว้ลือตเตอร์ อย่างไรก็ตามมันก็อยู่ในมือของลูกเองว่าลูกจะเพิ่มจำนวนการถูกรางวัลลือตเตอร์หรือไม่ หรือว่าลูกจะปล่อยให้มันเป็นไปอย่างที่มีนัยเป็น พ่อได้ให้แก่ลูกแล้วและเวลานี้หน้าที่ของลูกคือเพิ่มมันขึ้นมา

โชคที่เท่าเทียมกันได้แจกจ่ายให้กับทุกคน แต่บางคนดูแลและเพิ่มมันขึ้นมาแต่คนอื่นไม่ ด้วยเหตุนี้ลูกจึงตามลำดับกันไป
ดังนั้นทำให้ตนเองก้าวไปข้างหน้าและช่วยให้ผู้อื่นก้าวไปข้างหน้าด้วยเช่นกัน การช่วยให้ผู้อื่นก้าวไปข้างหน้าคือการทำให้ตนเองก้าวไปข้างหน้า
ลูกเห็นพ่อแล้ว: ท่านนาผู้เป็นแม่มาไว้ข้างหน้าและท่านก็ยังคงกลายเป็นนารายณ์อันดับหนึ่ง เธอกลายเป็นสภามิ เป็นอันดับสอง
แต่ท่านก้าวไปข้างหน้าด้วยการช่วยผู้อื่นให้ก้าวไปข้างหน้า การช่วยให้ผู้อื่นก้าวไปข้างหน้าไม่ได้หมายความว่าลูกต้องก้าวถอยหลัง:
การช่วยให้ผู้อื่นก้าวไปข้างหน้าหมายถึงตัวลูกเองก้าวไปข้างหน้า
ลูกผู้รับใช้ทั้งหมดกำลังเพียรพยายามอย่างเต็มที่ บัพดาดีมีความยินดีและพอใจที่ได้เห็นความพยายามของลูก
แต่ลูกต้องรับใช้ในขณะที่พิจารณาตนเองว่าเป็นเครื่องมือและแสวงงานรับใช้จะทวีคูณเป็นสี่เท่า ลูกได้รับที่นั่งของการมีความหัดเทียมกับพ่อ
เวลานี้นั่งอยู่บนที่นั่งนี้และเพิ่มงานรับใช้ อัจชะ

บัพดาดีพบกลุ่ม:

1. เพื่อที่จะกลายเป็นดวงวิญญาณพิเศษ จงมองที่คุณสมบัติพิเศษของทุกคน

บัพดาดีร้องเพลงยกย่องคุณสมบัติพิเศษของลูกๆอย่างสม่ำเสมอ เช่นที่พ่อเห็นคุณสมบัติพิเศษของลูกๆทุกคน
ดังนั้นลูกดวงวิญญาณพิเศษจะเฝ้าแต่ทำให้ตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณพิเศษในขณะที่เห็นคุณสมบัติพิเศษของทุกคน
หน้าที่ของดวงวิญญาณพิเศษคือการเห็นคุณสมบัติพิเศษและกลับมามีความพิเศษ เมื่อใดก็ตามที่ลูกมีการติดต่อกับดวงวิญญาณอื่น
ให้สายตาของลูกทอดมองที่คุณสมบัติพิเศษของพวกเขา เช่นที่สายตาของฝั่งทอดมองที่ดอกไม้อย่างสม่ำเสมอ
ดังนั้นให้สายตาของลูกมองที่คุณสมบัติพิเศษของทุกคน ขณะที่มองดูดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหลายจงร้องเพลงยกย่องอย่างสม่ำเสมอ: "ว่า
ดวงวิญญาณที่สูงส่ง ! ว่าเป็นหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์ต้องเลือกเก็บไข่มุกของคุณธรรมอย่างสม่ำเสมอ
อย่าให้สายตาของลูกทอดมองมาที่กลิ่นของความอ่อนแอของทุกคน ลูกผู้เป็นหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์ต้องเลือกเก็บไข่มุกของคุณธรรมอย่างสม่ำเสมอ

2. เก็บความสำคัญของตนเองในเวลานี้ไว้ในสำนึกของลูก และลูกจะกลับมายิ่งใหญ่

ทุกวินาทีของยุคบรรจบพบกันคือพื้นฐานในการสร้างรางวัลของลูกสำหรับทั้งวงจร เช่นที่เวลานี้ยิ่งใหญ่ ดังนั้นลูกก็ยิ่งใหญ่เช่นกัน
ในทุกย่างก้าวขณะที่ก้าวไปลูกเข้าใจเสมอถึงความสำคัญของเวลานี้หรือไม่? ดังนั้นให้ทุกความคิดที่ลูกสร้าง ทุกคำที่ลูกพูด
เพราะลูกทุกคนได้รับมรดกที่จะกลายเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่จากบัพดาดี ตรรกะนี้อยู่เสมอว่าลูกคือลูกที่ยิ่งใหญ่ของพ่อที่ยิ่งใหญ่!
และทุกการกระทำที่ลูกทำนั้นยิ่งใหญ่ ในขณะที่รู้ถึงความสำคัญของลูกเอง ยุคบรรจบพบกันมีพรนี้
ด้วยสำนึกนี้ลูกสามารถสร้างโชคที่สูงส่งของลูกได้ตามที่ลูกต้องการ
จงเฝ้าแต่เล่นกับสมบัติที่มีค่าที่ลูกได้รับจากพ่ออย่างสม่ำเสมอ
ลูกสามารถที่จะนับได้หรือไม่ว่าสมบัติอันล้ำค่าที่ไม่มีขีดจำกัดที่ลูกได้รับมีมากเท่าไร?
ดังนั้นจงเฝ้าแต่เล่นกับเพชรพลอยของความรู้และสมบัติของความสุขและพลังอย่างสม่ำเสมอ
ให้เพชรพลอยออกจากปากของลูกอย่างสม่ำเสมอและให้จิตใจของลูกชองแหวะอยู่กับการไตร่ตรองความรู้ยุดตลอดเวลาอย่างสม่ำเสมอ
คงอยู่อย่างเป็นตัวของตัวเอง(การสร้างสมความรู้และคุณธรรมที่สูงส่ง)ในลักษณะนี้ จดจำไว้เสมอว่านี่เป็นช่วงเวลาที่สูงส่ง
นี่เป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่! อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงและไปถึงจุดหมายปลายทางของลูกด้วยการโอบน้อมในความสุขของการได้มาซึ่งการบรรลุผล
จงนาเข้ามาสู่สำนึกของลูก ของรายการของการบรรลุผลทั้งหมดที่ลูกได้รับ
ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของชีวิตบราห์มินจนถึงตอนนี้และในระยะสั้นๆ ซึ่งกล่าวได้ว่าไม่มีอะไรขาดหายไปในชีวิตบราห์มิน
และการบรรลุผลทั้งหมดเหล่านี้ไม่สูญสลาย ทำให้การบรรลุผลเหล่านี้ปรากฏในสำนึกของลูก
นั่นคือกลายเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงและลูกจะไปถึงจุดหมายปลายทางของลูกได้อย่างง่ายดายในขณะที่โอบน้อม
ความสุขของการบรรลุผลของลูกจะไม่นำลูกลงสู่ความปั่นป่วน เพราะความเต็มเปี่ยมทำให้ลูกไม่สั่นคลอน
คติพจน์: เพื่อที่จะอยู่ในสำนึกของรูปที่เป็นจุดของลูก จงกลายเป็นมหาสมุทรของความรู้ คุณธรรม และดารินา

*** โอม ขานติ ***